

Violence, Disability, and the Politics of Healing

Julia Watts Belser
jwb84@georgetown.edu

ישעיה לה Text 1: Isaiah 35

- אז תִּפְקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים
וְאָזְנֵי חֲרָשִׁים תִּפְתַּחְנָה;
אז יִדְלַג כַּאֲיֵל פֶּסֶחַ
וְתָרֵן לְשׁוֹן אֲלֵם
כִּי־נִבְקְעוּ בַּמִּדְבָּר מַיִם וּנְחָלִים בְּעֶרְבָה;
וּפְדוּלֵי יְהוָה יָשׁוּבוּ וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֵאשֵׁם
שִׂשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂיִגוּ
וְנָסוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה;
- 5 Then the eyes of the blind will be opened,
and the ears of the deaf will be unstopped.
6 Then the lame will leap like a gazelle,
and the tongue of the mute will shout!
For waters will burst forth in the desert,
streams in the wilderness. . .
10 And the ransomed of the Lord will return,
and come with shouting to Zion,
crowned with joy everlasting.
They will attain joy and gladness,
while sorrow and sighing flee.

ירמיה לא Text 2: Jeremiah 31

- הֲנִנִּי מִבְּיַד אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן
וְקִבְצָתִים מִיַּרְכְּתֵי־אֶרֶץ בָּם
עוֹר וּפֶסֶחַ הָרָה וְיִלְדוֹת יַחְדָּו
קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הִנֵּה
בְּבִכְיָ יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם
אוֹלִיכֵם אֶל־נַחְלֵי מַיִם
בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל יִכְשְׁלוּ בָהּ
- 8 I will bring them in from the northland,
gather them from the ends of the earth:
the blind and the lame among them,
those with child and those in labor.
In a vast throng, they shall return here.
9 They shall come with weeping,
and with compassion, I will guide them.
I will lead them to streams of water,
by a level road where they will not stumble. . .

במידבר רבה ז.א. Text 3: Numbers Rabbah 7:1

- בשעה שיצאו ישראל ממצרים,
היו כל רובן בעלי מומין. למה?
מפני שהיו יגעים בטיט ובלבנים,
ועולים לראש הבנין, ומי שהוא בונה,
על ידי שהיו עולין לראשי הדמוסין,
או האבן נופלת וקוטעת ידו,
או הקורה או הטיט נכנס בעינו
והוא נסמא, והיו בעלי מומין.
כיון שבאו למדבר סיני, אמר האלהים:
כך הוא כבודה של תורה, שאתן אותה לדור בעלי
מומין, ואם אמתין עד שיעמדו אחרים,
הרי אני משהא במתן תורה.
מה עשה האלהים? אמר למלאכים
שירדו אצל ישראל וירפאו אותן.
- In the time when Israel went forth from Egypt,
almost all of them had blemishes. Why?
Because they had been laboring with clay and brick
and ascending to the tops of buildings.
And the ones who were building?
Because they were ascending to the top rows,
or a stone fell and mutilated his hand
or a beam or the clay entered his eye
and he became blind and acquired a blemish.
When they came to Sinai, God said:
"Such is the honor of Torah, that I should give it
to a generation of the blemished?!"
Yet if I wait for others, I delay giving the Torah!"
What did God do?
He said to the angels:
"Descend among the people of Israel
and heal them."

איכה

ד דִּבֶּק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל-חִכּוֹ בְּצִמָּא
עוֹלָלִים שָׁאֲלוּ לֶחֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם:

ז זָכוּ נְזִירֵיהָ מִשֶּׁלֶג צָחוּ מִחֶלֶב
אֲדָמוּ עֵצִים מִפְּנִינִים סַפִּיר גִּזְרָתָם:

ח חֲשֵׁךְ מִשְׁחֹר תִּנְאָרָם לֹא נִכְרוּ בַּחוּצוֹת
צָפַד עוֹרָם עַל-עֲצָמָם יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ:

איכה רבא א.לא

מִן דֵּאתָא קָם מִן קוּמוֹי רַבִּין יוֹחָנָן
אָמַר לֵיהּ אֶסְפִּסְיָנוּס
מִן קִדְמֵי הַדִּין סַבָּא צוֹתְרָא אֶת קַאִים
אָמַר לֶךְ חַיִּידְךָ אֵי הוּוֹה חַד דְּכוּוֹתֵיהּ
וְהוּוֹה עֵמֶךְ אוֹכְלוּסִין בְּכִיפְלָא לֹא הוּוִית יָכִיל כְּבִישׁ
אָמַר לוֹ מַה חַיִּילֵיהּ
א"ל דֵּאֲכִיל חַד גַּמְזוּז וּפְשִׁיט עֲלוּהֵי מֵאָה פֶּרְקִין
אָמַר לֵיהּ לְמַה חֲשִׁידְךָ כֵּן
א"ל מִן חַיִּילֵיהּ דְּצוּמִיָּא וְתַנְעִיָּיתָא
שִׁלַּח וְאֵייתֵי אֶסְוּוֹתָא
וְהוּוֹ מוֹכְלִין לֵיהּ צִיבַחַר צִיבַחַר
וּמִשְׁקִין לֵיהּ צִיבַחַר צִיבַחַר
עַד דֵּהֲדַר גּוֹפִיָּה עֲלוּי

איכה רבא ד.יא

לֹא נִכְרוּ בַּחוּצוֹת
א"ר אֵלִיעֶזֶר בְּר' צְדוֹק אֶרְאָה בְּנַחְמָה
אֶעֱפ"כּ שֶׁהִיָּה אָבָא כָּל אוֹתָן הַשָּׁנִים אַחַר חוֹרְבָן
לֹא חוֹזֵר גּוֹפוֹ עֲלוּי כְּמוֹת שֶׁהִיָּה
לְקִיִּים מַה שֶּׁנֶּאֱמַר
צָפַד עוֹרָם עַל עֲצָמָם יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ

Text 4: Lamentations 4

4:4 The tongue of the suckling child
sticks to his palate from thirst.
Little children beg for bread,
and no one gives them a crumb. . .

4:7 Her nobles had been brighter than snow,
whiter than milk.
Their bodies had been ruddier than coral,
their physique sapphire.

4:8 Now their faces are darker than black;
they are unrecognizable in the streets.
Their skin has shriveled on their bones;
it has become as dry as wood.

Text 5: Lamentations Rabbah 1:31

When Rabbi Tsadok came, Rabbi Yohanan rose up.
Vespasian said:
"You rise before this small, shriveled old man?"
Rabbi Yohanan said to him,
"By your life, had there been one more like him
then even had you double the troops,
you could never have conquered Jerusalem."
Vespasian said to him, "What is his strength?"
Rabbi Yohanan said to him,
"He eats but a single fig,
and he can teach one hundred sessions."
Vespasian said to him, "Why is he so reduced?"
Rabbi Yohanan said to him,
"From his many fasts and self-afflictions."
Vespasian sent for doctors
and they fed him little by little
and gave him drink little by little
until his body was restored.

Text 6: Lamentations Rabbah 4:11

They are unrecognizable in the streets. . . (Lam. 4:8)
Rabbi Eliezer, son of Rabbi Tsadok said:
May I see the consolation—
for though my father lived on all those years
after the destruction,
his body never returned to the way that it was,
to fulfill that which was written:
... *their skin has shriveled on their bones;
it has become as dry as wood.* (Lam. 4:8)